

ра, Феодоръ, пріятель на Адмирала, докара свой възпитаникъ до тука, что-то всички-ти Фоки ся отдалечиѣхъ отъ Двора, а на тѣхно-то мѣсто ся въведе Адмираль-тъ, Романъ Лакапинъ, и стана командиръ на гвардіѣ-тѣ; Главнокомандующій, и Министръ-тъ на Императорскій Домъ, и всички-ти имъ пріятели и любими пріяхъ отставка; а на мѣсто-то имъ ся възведохъ пріятели-ти Адмиралови, между които бяхе и Патріархъ-тъ, който сега прія напрежнѣ-тѣ силѣ въ Сената.

Нъ Адмираль-тъ бяхе доволенъ съ това трѣжество; той начна да има силно вліяніе на младый Императоръ, и докара работѣ-тѣ до това, что-то му даде за женѣ, дщериѣ-тѣ си, Еленѣ. Между това противници-ти му непрѣставахъ да правятъ тайны сговоры срѣщу него, нъ той ги откри и ги наказа. Императрица-та, майка-та Императорова, като видя себе си весьма ограниченѣ отъ тоя человекъ, къмъ когото тя бяхе благосклонна, поиска да го отдалечи отъ Двора, и отъ Правительство-то; нъ Романъ напротивъ докара до тука работѣ-тѣ, что-то въ подыриѣ-тѣ годинѣ (919) зять му го провъзгласи Сѣмператоръ, и повелѣ да го коронувать, а Императрица-та ся принуди да остави сына си и Двора и да ся затвори пакъ въ монастыря.

Новый Главнокомандующій, Потъ начна своѣ-тѣ работѣ (920); нъ войскы-ты му ся избихъ отъ Българе-ты въ сбиванье-то при Тернополь, дѣто силно ся нарани единъ отъ военачальници-ты, Михаилъ, сынъ-тъ на Моролеона, на Губернатора Адрианопольскій.

Нъ между това война-та ся все продѣжяваше (921); зачто-то Царь-тъ не щяше да връне привзяты-ты области, Романѣ и Македонѣ; а Византіѣци-ти искахъ да го искарагъ отъ тамъ; за това война-та ставаше само съ едны, тѣй даречешъ, избѣгнуванія отъ Константинополь, които за да прѣкрати Владимиръ, повелѣ на свои-ты Воеводы, Кахана и Миничя (Chaganus, Cancanus, Ménices, Minitzes), силно да блокирувать столицѣ-тѣ. Съ това повѣленіе Българскы-ти